

CONV 188/02**WG I 7****MUISTIO**

Lähettäjä:	Sihteeristö
Vastaanottaja:	Työryhmä I - Toissijaisuus
Asia:	Yhteenvedo 10.7.2002 pidetystä kokouksesta

Työryhmä I sai 10.7. pidetyssä kokouksessaan päätökseen toissijaisuusperiaatteeseen liittyvän kysymyksen kuulemisvaiheen.

CCRE:n (Euroopan kuntien ja alueiden neuvosto) ensimmäinen varapuheenjohtaja Heinrich Hoffschulte viittasi toissijaisuusperiaatteen soveltamiseen alueellisten yhteisöjen ja valtioiden välisissä suhteissa etenkin kuntien ja alueiden osalta. Hoffschulte totesi, että hajautetuissa valtioissa, joissa harjoitetaan myös toissijaisuusperiaatteen soveltamisen valvontaa, kokemus on osoittanut, että on tarpeen saada kunnat tämän valvonnan kohteeksi. Hän painotti tässä yhteydessä myös "yhteenkuuluvuuden periaatteen" merkitystä, sillä todellinen valvonta toteutuu budjettiin liittyvien keinojen kautta. Tästä syystä kaikkiin kunnille annettaviin tehtäviin tulisi liittyä vastaavien rahoituskeinojen järjestäminen.

Jotkut ryhmän jäsenistä olivat kannanotoissaan katsoneet, että valtioiden sisäisen tehtävänjaon tulisi jatkossakin kuulua niille ja että tulee välttää sellaisten ongelmien siirtämistä Euroopan tasolle, jotka pitäisi käsitellä kunkin valtion sisällä. Vastauksena tähän Heinrich Hoffschulte esitti, että hänen mielestään Euroopan unionin ei tule hoitaa alueellisten yhteisöjen ja valtion välisissä suhteissa esiintyviä ongelmia; kysymys on pikemminkin kansallisella tasolla mahdollisesti tehtyjen virheiden välttämisestä Euroopan mittakaavassa.

Ranskan korkeimman hallinto-oikeuden jäsen Jacques Arrighi de Casanova esitteli Ranskan korkeimman hallinto-oikeuden ja Ranskan perustuslakineuvoston roolia lakien perustuslaillisuuden valvonnassa. Korkeimman hallinto-oikeuden tehtävä on neuvoa-antava. Ennen kuin hallitus tekee lakiehdotuksen, se antaa lausuman sen yhteensopivuudesta perustuslain kanssa.

Perustuslakineuvoston tehtävänä on tarkastella hyväksytyjen lakien perustuslain mukaisuutta ennen niiden voimaantuloa. Tämä tarkastelu suoritetaan järjestelmällisellä tavalla instituutioiden toimintaan liittyvien lakien osalta (valtiosääntöä täydentävät lait), mutta tavallisten lakien kohdalla ainoastaan tasavallan presidentin, pääministerin, kansalliskokouksen ja senaatin puhemiesten tai vuodesta 1974 lähtien myös 60 kansalliskokouksen tai senaatin jäsenen aloitteesta. Laki käsitellään perustuslakineuvostossa ennen sen vahvistamista. Asian käsittelypyyntö on tehtävä 15 päivän kuluessa sen jälkeen, kun parlamentti on hyväksynyt sen, minkä jälkeen perustuslakineuvostolla on kuukausi aikaa päättää kannastaan. Perustuslakineuvoston päätös voi koskea koko lakitekstiä tai osaa siitä. Sen päätös on sitova, joten sen jälkeen lain perustuslainmukaisuutta ei enää voi asettaa kyseenalaiseksi, mutta tuomarilla on oikeus olla soveltamatta lakia muista syistä, esimerkiksi asettaessaan kansainvälisen eurooppalaisen lainsäädännön kansallisen edelle. Perustuslakineuvosto koostuu yhdeksästä jäsenestä, joista kolme vaihtuu kerrallaan. Kyseessä on puoliksi poliittinen elin, puoliksi lainkäyttöelin. Käytännössä se on muodostunut korkean tason henkilöistä, jotka ovat toimineet aktiivisesti politiikassa ja/tai ovat huomattavia lainoppineita.

Professori Andreas Maurer totesi, että työryhmän jäsenille on toimitettu kattava selvitys tavasta, jolla kansalliset parlamentit valvovat toissijaisuusperiaatetta. Hän selitti, miten eräissä järjestelmissä kansalliset parlamentit harjoittavat hallitustensa valvontaa (esimerkiksi Saksassa käydään joka vuosi keskustelu toissijaisuusperiaatteen soveltamisesta). Hän huomautti, että Cosac ei kansallisten kansanedustuslaitosten asemaa Euroopan unionissa koskevalla pöytäkirjalla sille annetusta mahdollisuudesta huolimatta ole tähän mennessä puuttunut Euroopan unionin lainsäädäntöongelmiin, vaikka se onkin Helsingissä pidetyn kokouksen jälkeen alkanut osoittaa

enemmän kiinnostusta poliittisia kysymyksiä kohtaan. Maurer esitti Cosacin toiminnasta yleiskatsauksen, jonka mukaan sen työn tulokset ovat vaihtelevia, ja asetti kyseenalaiseksi ajatuksen sen vastualueen laajentamisesta nykyisestään toissijaisuusperiaatteen valvonnan parantamiseksi.

Maurer puhui lisäksi kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin välisen yhteistyön vahvistamisen puolesta toissijaisuusperiaatteen valvonnan osalta, mikä toteutuisi komission lainsäädäntöohjelman valvonnan kautta.

Maurer arvioi, että ei pitäisi perustaa uutta kansallisista parlamenteista koostuvaa elintä, vaan pikemminkin vahvistaa kansallisten parlamenttien omiin hallituksiinsa kohdistuvia valvontamekanismeja esimerkiksi sisällyttämällä kansallisten kansanedustuslaitosten asemaa Euroopan unionissa koskevaan pöytäkirjaan kuuden viikon määräaika komission ehdotuksen esittelyn ja sen hyväksymisen välille, jotta kansalliset parlamentit voisivat tarkistaa, noudatetaanko siinä toissijaisuusperiaatetta.

Lopuksi Íñigo Méndez de Vigo ilmoitti, että kansallisia parlamentteja käsittelevän työryhmän kanssa pidetään yhteiskokous 22.7. aamupäivällä (klo 10.00–13.00). Sitä seuraa iltapäivällä (klo 15.00–18.30) pidettävä kuulemisvaiheen aikana esiin otettujen kysymysten käsittely.

Alustava ehdotus toissijaisuusperiaatetta koskevaksi raportiksi annetaan työryhmän jäsenille 22.7. pidettävän kokouksen jälkeen. Sitä käsitellään 9.9. pidettävässä kokouksessa. Alun perin maanantaina 29.7. pidettäväksi suunniteltu kokous on peruttu.
